

Lag om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763);

SFS 1993:48

Utkom från trycket
den 9 februari 1993

utfärdad den 28 januari 1993.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 26 § hälso- och sjukvårdslagen (1982: 763)² skall ha följande lydelse.

26 § Av patienterna får vårdavgifter tas ut enligt grunder som landstinget eller kommunen bestämmer, i den mån inte annat är särskilt föreskrivet. Patienter som är bosatta inom landstinget respektive kommunen skall därvid behandlas lika.

Endast kommunen får ta ut vårdavgifter för sådan vård som den har betalningsansvar för enligt 2 § lagen (1990: 1404) om kommunernas betalningsansvar för viss hälso- och sjukvård. Detsamma gäller i fråga om sådan psykiatrisk långtidssjukvård med huvudsaklig omvårdnadsinriktning för vilken kommunen enligt 9 § samma lag har åtagit sig betalningsansvar.

Avgifter för vård enligt 18 § eller för sådan långtidssjukvård som en kommun har betalningsansvar för enligt 2 eller 9 § lagen (1990: 1404) om kommunernas betalningsansvar för viss hälso- och sjukvård får inte, tillsammans med avgifter som avses i 35 § tredje stycket socialtjänstlagen (1980:620), uppgå till så stort belopp att den enskilde inte förbehålls tillräckliga medel för sina personliga behov.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

På regeringens vägnar

BO KÖNBERG

Karin Laan
(Socialdepartementet)

¹ Prop. 1992/93:129, bet. 1992/93: SoU 12, rskr. 1992/93:132.

² Lagen omtryckt 1992: 567.